

אן אסיפה זאל זיין בדיוק". זה הי' בדיוק ובקיצור). א' סאל כמה ממון צריך
ה"מרכז" לשנה? וענה הרמ"ש: 50.000 \$. אח"כ אמר: עס בלייבט ווי פריער, אז
איך זאל אנפירען ווי פריער דורכן רבי'ן, און די אנדערע ענינים וועלן ווערן
אפגעטוראכט. ואח"כ אמר: דעם י"ב תמוז (אר לפני"ז) כשנוסעים לאהל אודיע להרבי
אודות האסיפה. והוסיף: הרי צריכים לסיים בדבר מלכות, ואמר: שבהרשימות של
הרכי ראיתי שכמעט בכל התוועדות מזכיר כל הרכיים הבעש"ס, הה"מ, אדה"ז, אדה"מ,
הצ"צ, מהר"ש, רט"ב, ועכסיו צריכים להזכיר דעם רבי'ן ובכה. על האסיפה לעני
שס סנה אמר שהמהר"ש אמר שאחר "סהרות" (שמורה על הדרגא הכי נעלית) באים "עוקצין" -
קען נאך שטעקן א זיסע זאך, כמו דבש שהוא כסדר מחוק, ואין יכולים להקריבו קרבן
מפני שמחלף ואינו מתוק לעולם. דער רבי האט געזאגט: "אין אמעריקא יש חסרון,
טנעסיס חס כ"כ במהירות ונעסיס קר ג"כ כ"כ במהירות.

א' תמוז: הרמ"ש שי' אמר לי הטעם שכתב הרבי לנשים מתחילה "ברכה" ואח"כ "שלום",
מפני שאין טואלין בשלום האטה אבל אעפ"כ לא רצה לבטל הענין וכתב
שלום אחר ברכה.

תענה באב: הרמ"ש שי' וכן הרש"ג שי' עלו למפטיר (בשני מנינים), הרמ"ש שליט"א
בכה בבכיות מר בעת המפטיר.

י"ב מנ"א: מס' בחורים לפני נסיעתם ל"מחנה שליחות" אמר להם הרמ"ש שליט"א: דער
רבי וויל געוויס, און אויב איר ווילט, וועט דער רבי אויספירן זיין
שליחות דורך אייך. שיאמרו הקאפיטל תהלים שהכל אומרים כדי שיוקלט אזלינו וואס
דער רבי וויל פון אונז, קאפיטל ע"א. וכן שיהי' עמהם מאמר מהרבי, וכן תמונתו.
מנהגים: כשעולה לתורה, נוגע בטליחו מקום הקריאה, תחילה, סוף, תחילה ונושק,
ואחר הקריאה סוף, תחילה.

אחר התפלה מניח ארבעה זוגי תפילין. יניח ש"ר (דרס"י) כשק בכדי שלא
יהי' היסח הדעת, ומניח ש"ר אחר, ואח"כ לוקח ש"ר דרס"י און לייגט צוזאמען,
ומניח ר"ת ואו' סט זכירות, והי' אס סמוע, ואח"כ פוסט ר"ת ומניח של ראש אחר.

כ' מנ"א: הרמ"ש שי' סיפר בעת ההתוועדות שפעם סאל להרבי (כשהדפיסו ה"הירוס יום")
אודות אמירת קוה, עלינו, ק"י לאחר עלינו בת"ב, קודם מנחה או לאחר
מנחה, וענה: ביי אונז פירט מען זיך אז צו ערסט באצאלט מען אונזערע חובות.

כ"ב מנ"א: אחר כל תפלה פונה לכסא של הרבי, ניגש אליו ומביט על הנרות וכן על
הכסא, אומר דברים אחדים והולך לאחוריו. ב"סמע קולנו", קורא רשימה
עם סמות של בעלי שמחה וכן להיפך, חולים ר"ל.

כ"ו אלול: א' שעמד לנסוע להצבא בקארעא נכנס להרמ"ש שי' ואמר לו הרמ"ש (כסנכנס
הנ"ל עמד הרמ"ש ואמר שיש לו כעס ע"ז): נאך דעם פיזיקעל דו גייסט

151

אריין א איינפאכער אדער מיט א קלאסיפיקעישאן? . עס איז פאראן דעם רבי'נס
 דריף צו סאלדאסען וואס זאגט אז אין פאסירונגען וואס מאכט זיך אין א מענטשענס
 לעבען, איז פאראן דאס וואס א מענטש גייט דורך (ווי גיין אין ארמיי און אנדערע
 זאכען) דאס איז נאר א צייטווייליגע זאך וואס גייט פארביי, און עס איז
 פאראן וואס איז נצחיות, דאס וואס בלייבט שטענדיק, למשל תורה ומצות, א איד
 מוז שטענדיק זיין דבוק צו דעם אויבערשטען דורך דאס וואס ער האט אונז געבעטען.
 דער רבי האט געזאגט אז יעדער סאלדאט זאל זאגען יעדען טאג א קאפיטל תהלים,
 ווי עס איז אין בריף. תפלין מסתמא וועסטו לייגען, און זאגען תהלים
 אדער לויט דיר איז א פסוק חומט ורש"י לערנען, ליינען אין ענגליש זאכען פון
 אמנה. איך וויס ניט וואס פארא ספראכען דו קענסט... און דורך דעם וועט דער
 אויבערשטער דיר היטן אין יעדער מקום סכנה, און דיר צוריק בריינגען בשלום
 א געזונטער, סטארקער און גאנצער... און וויבאלד אז יעצט איז חודש אלול
 ווינטט איך דיר א כתיבה וחתימה טובה.

כ"ט אלול ער"ה: כולם נתנו הפדיונות שלהם להרמ"ש שליט"א. ואמר: שבהפדיונות
 יכתבו (מלבד השמות): א) כמה דאלער נתנו למעמד, ב) כמה ל"מרכז",
 ג) איזה גמ' קבלו לגמור עד כ"ד טבת אי"ה, ד) אם יש איזה קביעות זמן ללמוד
 חסידות של כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ה ש מ ט ה

(בע' ג' בין ליל ב' וז' אייר)

ו' אייר: בסבוע העבר נסעו כמה בחורים להבי"ע ומצאו כי מקום הקבורה אינגאנצען
 צו ווארפען, צלצלו להרמ"ש וענה שיסדרו הכל, ויבקשו מחילה.

*

*

*

*